Ч. 173 (967). Львів, пятниця 2. серпня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

По замаху в Київі.

Львів, 1. серпня 1918.

Вчера за бюром Вольфа подали ми відомість про атентат на полевого маршалка ґенерала Айхгорна. Нинїшні депеші з Берлїна сповіщають, що маршалок Айхгорн уляг віднесеним при замаху ранам і умер сего самого вечера.

Атентатів не вважаємо відповідним способом політичної борби, з якої сторони вони не походили би. Ми не думаємо, щоби через одиничні терористичні акти можна було розвязувати політичні питаня.

Осудити сей метод борби треба і з людського становища, бо замість удару в систему паде удар в людину. Що правда — в сїй війнї, де вже згинули міліони людий, житє людське затратило всяку вартість. Але все таки убийство є найбільшим злочином, який може поповнити людина проти людини.

У Київі і на Україні витворилась вже від довшого часу душна атмосфера, серед якої не є виключені такі акти, як сей у Київі з дня 30. липня.

В сїй душній атмосфері то ту то там спалахне селянський бунт, який треба подавлювати силою. Серед сеї атмосфери вибухнув страйк зелїзничників на Україні. Страйк сей доси ще цілковито не уляг ся. Характеристичне, що коли на сході від Днїпра страйк поволи завмирає, то на захід від Днїпра триває він ще дальше з початковою силою і комунїкація Київа з осередними державами для цивільного руху перервана.

Сю і так душну атмосферу згустив ще послїдний київський політичний процес проти бувших українських міністрів Голубовича і Жуковського та арештоване Петлюри і Порша. Сі два послїдні визначні Українці належали до умірковаиого крила партії соціяльних демократів і готові були попирати гетьмана.

Петлюра занимав серед української суспільности від самого вибуху революції в Росії дуже визначне становиско. Він був від самого початку співучасником і діяльним робітником около кладеня фундаментів української держави. Він підчас наїзду большевиків обороняв Київ і стояв в перших рядах сих українських борців, які виганяли враз з Німцями сих большевиків з Київа. В послїднім часї був він предсїдателем всеукраїнського земського союза. Арештоване так визначних українських патріотів свідчить з одного боку, до якої межі дійшло там напружене — з другого ж боку з певністю не причинило ся до успокоєня умів.

Що така душна атмосфера на Україні могла заіснувати, винна сему не тільки полїтична незрілість деяких українських партій.

Методи, якими трактує ся Україну, мусять бути змінені в інтересї Німеччини і України. Зміну сих метод треба перевести чим скорше з огляду на грозу, яка насуває ся на Україну і осередну Евпопу зі сходу і півночи.

Україна могла була витворити міліонову армію, яку можна би було противставити жовтій небезпеці. Але до сего треба, щоб укр. маси і укр. інтелїґенція були вдоволені і мали що до втрачени, як насуне японсько-антантська гроза.

Наш погляд одначе, що ще пора завернути з дороги, яка показалась прямо катастрофальною. Ще час лихо направити. Япан і антанта ще доволї далеко і заки вони надійдуть, все ще може поладнати. Лиш треба зрозуміти, що Україною можна правити лише людяними і демократичними методами.

Смерть Айхгорна.

Берлїн, 31. липня.

Ґенерал Айхгорн умер около 10. години вечером з ран віднесених підчас замаху на него. Недовго перед його смертю умер також його адютант Дреслер.

Петлюра і Порш арештовані.

Берлїн, 30. липня.

„Vossische Zeitung" в ранїшнім числї 380. подає, що в Київі арештовано перед кількома днями бувшого українського міністра війни Петлюру і бувшого міністра торговлї Порша, як також кількох їх прихильників.

На місци замаху.

Берлїн, 31. червня. „Vossische Zeitung" приносить представлене замаху в Київі.

Полевого маршалка убито на улиці Катеринській межи палатою, в котрій він мешкав, а касином. Місце се було обставлене численними німецькими сторожами. Маршалок ішов пішки з касина домів.

Тут на широкій улици кинув на него бомбу, російський лївий соціяльний революціонер Борис Донський.

Негайно після одержаня відомости про атентат, удав ся гетьман Скоропадський на місце злочину і сам особисто кермував поміччю для ранених.

Потім удав ся гетьман до німецького посла Мума і заявив йому свій щирий жаль по причині ганебного злочину.

Він видав також маніфест, в котрім висловлює ся негодоване українського правительства з причини убийства і висказує ся жаль з сеї причини, що з рук ворога України упав незаступимий приятель української независимої держави. Слїдства ще не покінчено. Негайно зарядженo середники охорони. Зі знайдених документів виходить, що був плян виконати замах також на гетьмана Скоропадського.

Послїдні години Айхгорна.

Берлїн, 31. липня (Вольф). Полевий маршалок Айхгорн умер вчера о год. 10 вечером. До тяжких ран на лївім боці тїла прилучили ся судороги серця. Середники, подавані раненому для скріпленя серця, приносили лише хвилеву полекшу. Особистий адютант маршалка, капітан Дресслер умер на короткий час перед сим в наслїдок уплиay крови.

Рани Айхгорна.

„N. W. Abendblatt" доносить, що бомба, кинена на маршалка Айхгорна урвала йому праве рамя і лїву руку і тяжко ранила його в очи. Адютант Айхгорна кап. Дресслер утратив при замаху обі ноги.

Замах виконав — Росіянин.

Берлїн, 31. липня. (Вольф). Дотеперішне слїдство виказало, що убийник називає ся Борис Донський. Йому тепер 23 лїт. Він був мужем довіря лївої соціяльно-революційної партії в Москві. Він мав перед кількома днями приїхати до Київа, одержавши розказ від центрального комітету своєї партії убити Айхгорна. В сїй цїли одержав він круглу бомбу, 2 револьвери і гроші.

ТКБ. доносить з Київа, що убийця Айхгорна і Дреслера зізнав в слїдстві, що походить він з рязанської ґубернії. З Москви до Київа приїхав він передвчера з наміром убити Айхгорна на приказ революційного комітету.

Голоси нїмецької преси.

„N. Fr. Presse", обговорюючи відомість про замах на маршалка Айхгорна, твердить, що се є акт російських терористів, які стре-

млять разом з коаліцією до поваленя мира, заключеного з Росією і Україною. Коаліція стремить всіми способами до того, щоби в Росії і на Україні вчинити привернене спокійних відносин неможливим. В ночи з 24. на 25. цвітня трьох мужчин вивезло директора банку Доброго, який з дорученя українського правительства веде переговори з Німцями. Кілька день передтим в хаті українського міністра війни відбуло ся численне зібране, на якім ухвалено без пардону вбивати німецьких офіцирів. Німецький амбасадор зарядив тоді строге слідство і средства охорони. Тодішний голова міністрів Голубович прирік, що зробить всьо, що в його силі, но приреченя сього не додержав. Головнокомандуючий німецьких військ, видючи, що на такий лад нічого не осягне, примінив низку острих зарядженъ. Міністер війни Жуковський, шеф відділу політичного міністерства справ внутрішних і комендант міської міліції були увязнені. Німецькі війська вдерли ся сейчас до Ради. Тоді став на чолі гетьман Скоропадський. Українське правительство приговорило цілий ряд революціонерів на смерть. Всі ті енергічні кроки маршалка Айхгорна і українського правительства довели до теперішнього замаху, який покінчив ся так трагічно. Німці освободили Україну, зробили її велику прислугу через те, що увільнили її від большевицького терору і сего Українці не повинні забувати. Певно більша часть Українців відверне ся з відразою від огидливого замаху, в кождім случаю однак треба звертати пильну увагу на все, тому що на сході починають ся являти характеристичні вістуни „війни замахів“.

„Tägl. Rundschau“ пише: В недовзі будуть справи на сході дозрілі до рішеня. Ще раз відбуде ся проба сил між осередними державами і коаліцією.

„Germania“ висказує ся ось як: Таких наслідків, до яких вмагали соціял-революціонери, а саме заколоту відносин між Німечиною а Україною замах мати не буде, тому, що істнуючі взаємини не є основані на поодиноких людях.

„Nord. Allg. Ztg“ пише: Питане про політичну основу убийства, відповідає ся в рівний спосіб, як при замаху, якого жертвою пав недавно ґр. Мірбах. Увязнений справець замаху признає себе висланником московської орґанізації, якої учасники безсумнівно є ті самі, що приговорили на смерть німецького посла. Се є підюджені коаліцією ліві соц. революціонери, які живуть в фанатичній вірі, що через акти тероризма задержать хід розвитку подій на сході, берестейський договір зроблять небувшим, і Росію зроблять такою, як була нею, коли зачинала війну. Що се є похибкою, навчить будуче. Є і остане стремлінем Німечини, співділати, щоби в областях колишнього царства можливо скоро настав порядок, спокій і приязні відносини. Заговори, убийства і насильства не є відповідними средствами. Злочини людий, яких думка пішла на бездорожа, звернуть ся в дальшім змислі проти російського краю.

Соціяльно-революційний заговір.

Берлін, 31. липня. З Бреслява доносить: Східно-европейська кореспонденція пише про положене на Україні: Від деякого часу московські ліві соціяльні революціонери, які мають цілу сіть орґанізації на Україні, працюють, щоби там робити заговори і заворушеня. В послідним часі незвичайно змогла ся діяльність сего комітету. Правительство старало ся здавити сю роботу через масові арештованя. На Україні арештовано в послідних тижнях кілька тисяч осіб. На ріжних місцях вибухали бунти, але їх здавлено. З Росії дістали вороги Німців сильну поміч і рух набрав грізні форми. Німецькі власти у Київі відкрили широкий заговір, котрого метою було вимордувати всіх німецьких військових комендантів на Україні, усунене гетьмана Скоропадського і повалене теперішнього правительства. Ходять слухи, що гетьман Скоропадський в сих днях лише з трудом уратував ся від атентату.

Замах на берестейський договір. — Жаданє репресій на Україні.

Берлін, 31. липня. Німецька поступова преса уважає київський атентат як признаку, що мир з Росією і Україною дасть Німечині ще богато до роботи. Оба замахи, московський і київський, є замахами на берестейський договір. Права німецька преса домагає ся як найострійших репресій на Україні. Український посол в Берліні барон Штайнгайль явив ся у канцлера, щоби висказати йому кондоленцію українського правительства.

Після київського процесу.

Віденська „Arbeiter Zeitung“, подаючи присуд німецького полевого суду в Київі над бувшими українськими міністрами додає від себе: Засуджені военним німецьким судом соціяльно-революційні міністри Ради — се ті самі люди, що перед кількома місяцями зробили мир з Німечиною і візвали німецькі війська для борби проти большевиків. Вони самі створили условини, серед яких можливий був міжнародно-правний унікат сего процесу. Зі звіту бюра Вольфа виходить, що міністер-президент Голубович, який в понеділок прикликаний був до судової салі як свідок, в четвер опустив ту салю як засуджений!

Др Горбачевський міністром здоровля.

Відень (Ткб.) Міністер др Горбачевський зістав заіменований міністром публичного здоровля. Закон, який з нагоди створеня міністерства публичного здоровля зміняє законні постанови про круг діланя поодиноких міністерств, буде оповіщений в найблизшім числі Вістника держ. законів та в дневнику „Wiener Ztg“. Активоване нового міністра є в ході і буде переведене в найблизшім часі.

Положенє на полудн. сході Росії.

„Neue Zür. Ztg.“ з дня 23 липня подає ось яку замітну статю майора ді Боа:

Дня 17 і 18 липня оголосила „N. Zür. Ztg.“ телеґраму з Київа, після якої українське правительство признає независимість донської републики і входить з нею в торговельні зносини.

Ся вістка, що може прогомоніла незамітно, має для будучого розвитку Росії велике значінe.

Підчас коли Україна виобразувала ся найперша в самостійну державність, около початку 1917 року, краї на сході Дону займали до початку лютого 1918 р. вижидаюче становище. Вони були занепокоєні революцією — а з окрема-ж боротьбою між большевиками — які насильством заволоділи містами — а козаками, представляючими з себе буйну, добре зістроєну силу, а веденими через спосібних російських офіцирів як ґен. Корнілов і другі. В дійсности козаки є покищо панами найбільшої пайки областий, які простелюють ся між Доном і Волгою та морем Каспійським.

Наміри козаків були зразу для загалу незрозумілі. Виринали думки, що вони звернуть ся проти петроградських большевиків, своїх найгірших ворогів, здавало ся також імовірне, що вони, підмовлені провідниками спробують воскресити стару царську державу і будуть продовжати війну проти осередних держав. Але з цвітня вони рішили ся на инший лад і заснували независиму державу, яка увійшла в приязні зносини з Україною. Вони вислали тоді своїх офіцирів до Київа, щоби порозуміти ся з Українською головною кватирою і на вулицях столиці видно було раз-у-раз донсько-козацьких офіцирів в їх [illegible]них одягах. Рівночасно вислано укр. офіцирів на Дон, припинено ворожі кроки і приготовлено всьо до навязаня дружних відносин.

Після урядових звісток в часописях справа є остаточно вирішена. Сей новий склад річий має для України не-аби-яке значінe, военному станови на східній границі покладено край, а коли Україна заключила перемирє з Росією, не потребує більше бороти ся з ворогами поза межами своєї держави. В політичнії области сей союз є важний тому, що донська република має однакові ціли з Україною, а саме перестеріганє независимости супроти півночі Росії, завдяки чому Україна має на будуче сильного союзника, який боре ся за ті самі житеві інтереси і у високій мірі обезпечує вислід.

Але також на господарськім поли приносить користь Україні союз з донською републикою, одною з найбогатійших і найплідніших на світі, з окрема-ж там, де є охрестности, наводнені ріками. Повіти ставропільський і кубанський є добре відомі торговцям збіжа, так само пристань Таганрога, головне місце вивозу сих областий, для досконалої пшениці, яка дає найліпший мучний ґрисік для тіст. З рідка заселений, правдивий край хліборобів, донська република вивозить більше збіжа, чим сама Україна, котра знов має безліч промислових ринків. Сполучені помічні жерела сих обох держав дадуть їм певно господарську ріновагу між двома ґрупами народів, ведучих війну; договори, які осередні держави заключили з Україною є відомі. Внутрішне положене донської републики є зглядно спокійне, а її господарський вплив начав ся з першим обміном товарів з Україною. Погляд на карту показує, що Україна і Дон обіймають ціле полудне Росії і замикають північну Росію цілковито від Чорного моря.

Коли подумати, що північна Росія завдячує південним державам часть свого збіжа і уголь з нафтою, то можна собі представити вплив, які сї обі полудневі держави можуть виявити на північ, тоді, як вони будуть жадати спільного мирового договору з Росією. Но також і далі на полудне, в Кавказі йдуть важні події, які є прихожі, щоби положене, витворене заснованем донської републики підчеркнути, а саме оперте кавказької або ґеорґійської републики об Німечину.

Перед деяким часом появила ся була відомість, що німецький полковник Крес зістав призначений як відпоручник до нової ґеорґієвської републики. Крес займав уже подібне становище в Палестині, знає схід з довголітнього побуту там і коли Німці вислали до Ґеорґії чоловіка його міри, то є певне, що вони сьому краєви приписують велике значінe.

Очевидно треба жовнірів, щоби покласти натиск на переговори і задержати в тайні приготовлюваня нових звязий. Тому поміщено в Ґеорґії три тисячі Німців всяких родів оружя.

Німці заняли Тифліс, а лінія зелізнича з Батуму до Баку находить ся під німецькою сторожею. З другого боку читаємо в „Temps“, що ґеорґійська република вислала посольство до Берліна. Після того є понад всякий сумнів, що Ґеорґія або кавказька держава наміряє бути в добрих зносинах з Німечиною, котра може їй дати поміч своєї сильної армії. Однак так само великий, як вплив України і Дону на будучність Росії є вплив Ґеорґії на положене в Туркестані і Персії. Покищо є тільки одним одна дорога в сї краї, а саме з Поті через Тифліс і далі до Тебріс в Персії, або далі до пристани в Баку, яке є сполучене морською дорогою з зелізничою лінією Туркестану. Ся дорога є в руках Турків і їх союзників, Німців. Вона є ключем Персії і країв на сході Каспійського моря і сих богатих господарських областий з бавовною Туркестану, земною оливою Баку, з її політичним впливом на Афґаністан, сусідну державу Індій. Що-за вигляди на будуче, коли-б нове положене мало ся укріпити!

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Зусиля Корнілова.

„Acht Uhr Blatt“ доносить з Амстердаму: Ґен. Корнілов, провідник протиреволюційних російських військ говорив співробітникові „Illustration“:

Російське питане є питанем військовим. Ядро російського війська істнує і далі. Около 3.500 російських офіцирів перебуває на степах між Кавказом, а Царицином. Нема сумніву, що в недовгім часі мати мемо сильну російську армію.

Бажаємо монархічної Росії, небавком скличемо конституанту. Царя, якого-б нам дали Німці не признаємо ніколи.

Большевики тратять з хвилі на хвилю значінє. Моя сила оружна натомість росте. В цвітни мав вісім тисяч людий, сього дня маю 4 полки кавалєрії і три полки піхоти, які нищать мости і висаджують у воздух зелізничі поїзди.

Сим способом відтинаємо довіз живности нашим ворогам.

Голос Українця в палаті вельмож.

На послідним засіданю палати вельмож підчас буджетової дебати виголосив радник двора Барвінський довшу промову. Ми подали вже були за кореспн. бюром короткий витяг з сеї промови. З огляду на се, що кореспн. бюро тенденційно подає в значнім скороченю мови укр. парляментаристів, як також з сеї причини, що до бесід, виголошених в палаті вельмож, прислухують ся більше, чим до промов послів, як також із-за сего, що в палаті вельмож нам визначено так непропорціонально мало місць і укр. промови є там рідкостю — подаємо за „N. Fr. Presse“ обширнійший витяг зі знаменитої промови Барвінського, під котру може кождий Українець в Галичині підписатись.

Радник двора Барвінський замічає, що старим лихом Австрії є непостійність і скора зміна правительств. Ще нині має значінє вислів Тафого, що ославлене барашкованє з дня на день стало в Австрії системою. Знаходимо ся в дуже поважнім часі і нове правительство мусить напрячи всї сили, щоби при співучасти парляменту опанувати сї лихі відносини, які заістнували у нутрі, і щоби запевнити і скріпити заграничне становище держави. Яких середників хоче ужити правительство, щоби перевести санацію в тім згляді? Слушно ставить президент міністрів в першім ряді забезпеченє покритя найважнійших державних житєвих конечностий, під котрими належить розуміти фінансову і харчеву господарку. В справі харчевої господарки найважнійшою задачею правительства є ліпше розпреділенє середників прожитку і безоглядне поборюванє безстидної лихви на середники поживи і матерії, яка передовсім в Галичині переступає всї границі. Також треба завести порядок у фінансовій господарці. Через саме ухвалене буджетової провізорії хочби і на 6 місяців не розвяже ся сеї незвичайно тяжкої і важної проблєми. До сего безусловно конечним є оздоровлене поваленого парляментарного житя і внутрішний супокій в Австрії, який є дійсно передумовою для здобутя вонішнього мира.

Се дійсно дуже гарні і много обіцюючі слова президента міністрів. Однак як тяжко осягнути сї ідеали при сучасних умовинах! Ще не прогомоніли виклики ненависти, які ми чули недавно від заступників сього народа, котрого найбільший патрон і державний муж сказав, що якби Австрії не було, то належалоби її створити.

Президент міністрів обняв правительство серед дуже тяжких обставин. Є се спадщина многих попередників, які много занедбали, много прогайнували, а дехто і тяжко провинив ся супроти держави Габсбурґів. Чесько-німецький національний спір, полуднево-славянська проблєма і галицьке питане — се є праця, до якої правительство мусить приступити з цілою повагою.

В галицькій справі, з котрою лучать т. з. австро-польську розвязку, викликав серед Поляків мнимий тайний договір з Україною обуренє. Воно звернуло ся не лише проти правительства, але також проти самої держави і спричинило упадок д-ра Зайдлєра.

Бесїдник вказує на сї переміни, які перебула т. з. австро-польська розвязка. В сім часї, як ще ціла Галичина аж по лінію Стрипи і ціла Буковина була обсаджена Москалями і Львів лежав на послідних окраїнах держави, на кождім кроці можна було чути розговори і писалось про се в пресї, що належить зречи ся сеї східної частини. (Переченя Поляків). Се написано було цїлком виразно в часописях.

(Кінець буде).

НОВИНКИ.

— Просимо справити у вчорашнім числі „Українського Слова“ в статї „Після процесу у Київі“ слідуючі похибки: з другім стовпци статї замість „методою суґидинейської конспірації“ має бути „методою студентської конспірації“; в третім стовпци в 3 стрічці з гори замість „увільнений чи то самими комісарями“ має бути „увільнений чи то самими конспіраторами“; в середині сегож стовпця замість „Сим предметом“ має бути „Сим протестом“; при кінци сего стовпця у реченю „які впроваджено ще за згодою кабінету“ бракує по „кабінету“ слово „Голубовича“.

— Звільнене 50-літних. Міністер краєвої оборони барон Чапп заповів недавно в парляменті, що видано вказівки, щоби в дорозї розпорядку звільнено від військової служби 3 найстарші річники. Військова управа видала недавно розказ, на підставі якого безпроволочно настало звільнене всїх без виїмку уроджених в р. 1868, котрі на підставі обовязуючих приписів мають право дістати відпустку для рільничих занять і доси ще на стало не зістали звільнені. Розпочато отже звільнене від 50 літних рільників, бо в рільництві передовсім дає ся сильно відчувати недостача робучих сил.

— В справі держ. підмог для сиріт за III. квартал 1918 р. одержуємо отсей комунікат з просьбою о поміщене:

З одержуваних донесень і запитів бачимо, що дуже богато людий не визнає ся еще дотепер, якого рода воєнні сироти можуть дістати через наш Комітет державну підмогу, длятого подаємо поновно отсе до відома:

1) тільки сироти, або півсироти, замешкалі на области львівської архієпархії, мають зголошуватись до Львова, а всї урочі повинні зголоситись до Перемишля, зглядно до Станиславова, залежно від того, в котрій мешкають епархії;

2) держава дає підмогу через епархіяльні Комітети тільки сиротам понизше 14 року житя в отсих случаях:

а) по особах, засуджених в часї війни і страчених, або замордованих жовнїрами,

б) по особах померших на пошестні недуги,

в) по особах, що в часї війни десь пропали,

г) таким дїтям, що осиротіли вправдї ще перед війною, але підчас війни так зубожіли, що є здані на ласку публичної добродійности.

Предкладаючи виказ таких сиріт, треба подати докладно імя, назвиско і вік дитини, імена обоїх родичів, де перебувають, зглядно коли і на яку померли недугу, та їх маєтковий стан. Виказы, в котрих нема наведених всїх повисших даних, Намісництво відкидає.

Просимо длятого держати ся точно повисших вказівок, а при тім замічаємо, що ті сироти, яких викази дістанемо найпізнійше до 20 серпня, дістануть еще підмогу за III. квартал 1918 р. — За Укр. Епархіяльний Комітет опіки над воєнними сиротами, у Львові, ул. Домініканська ч. 11. о. В. Лициняк.

— Поворот мощів св. Івана на Буковину. В жовтни 1914 перед другим російським наїздом вивезено до Відня і переховувано там в румунсько-грецько-православній каплиці мощі орудовника Буковини св. Івана сучавського. До р. 1914 вони були метою безчисельних паломничих походів і мали значінє найцїннійшої святости краю. Домовина святого есть зі срібла, з незвичайною різьбою, є як предмет штуки високоцїнним скарбом. Її забрав з Буковини під гомін гармат монах Сидорович і ніс через ліси полудневої Буковини і Семигороду, а звідтам зелізницею привіз до Відня, де тисячі румунських жовнїрів, здебільша занятих тут, чи ранених, перед ними молили ся. Доперва 25. липня в торжественний спосіб, при участи представників властий і ствердженю цілости печаток, в супроводі рум.-правосл. духовеньства вислано труну на північний дворець, а звідтам до Сучави, де готовить ся із-за повороту сих мощий велике свято.

— Марія Спірідонова. Між жертвами розстріляними в Москві в звязи з убийством ґр. Мірбаха находить ся побіч провідника соц.-революціонерів Камкова також Марія Спірідонова, одна з найбільших постатий революційної Росії. В р. 1906 вона виконала замах на ґубернатора-звіра Тамбова. Над нею знущали ся офіцири і жовнїри до сеї степени, що вона стала сліпа на одно око, майже глуха і тяжко хора на легки. Приговорена на 20 літ каторги по двох роках втікла і вернула підчас революції до Москви. Виступила на лівім крилі своєї партії проти Ленїна.

— На таке і Україна не вистарчить... В яких умовах і під якою дбайливою опікою відбуває ся перевіз худоби з України, довідуємо ся ось з якого факту. Пише про те „Ilustr. Kurjer codzienny“ з дня 31. липня:

Між пристанками Ґітельдорф. Гакінґ і Гадердорф-Вайдлінґен в Австрії дол. стояв довгі днї з причини переходово замкненої лінії зелїзничої великий транспорт волів з України. Весь час нїхто не журив ся ними, нїхто не давав їм поживи. Чоловік, що вів транспорт оповідав, що воли від тижнів не дістали нїчого до їди і напитку, а вислід був такий, що 37 штук худоби погибло з голоду. Ті, що остали при житю виглядали як кістяки, не могли удержати ся на ногах, так що коли нарешті транспорт міг поїхати далі, були сумніви, чи хоч одно з сих нещасних звірят прийде живим на місце призначеня. І се робить ся в пятім році війни, коли у східній Галичині нема худоби для оброблення нив, а голодні міста стають постепенно прогодовувати ся собачим мясом!

— В Неділю 4 серпня 1918 в салї Т-ва ім. Лисенка ул. Шашкевича ч. 5. відбуде ся Артистичний Вечір звісного українського гумориста Н. К. Войтовича з слідуючою програмою: Лейба на війні, Ґешефт з козаками, Хорий через заяця, Сват з Ворохти, Вимарш з Галичини. Початок точно о год. пів до 8-ої а конець пів до 10-ої вечером. Білети продає „Народна Торговля“.

ПОМЕРЛИ.

Олександер Левицький,

секретар міністерства судівництва, помер в Люблиници в домі своего тестя, о. Метеллї, в пятницю 26. липня. Похорон відбув ся в недїлю.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця дня 2-го серпня 1918.

Нині: 2-го серпня гр.-кат.: Іллї прор., римо-кат.: Пр. Діви Марії.

Завтра: 3-го серпня гр.-кат.: Симеона і Ів., римо-кат.: Знайди с. С.

| Позір Сокальщина! Всїх селян, в їх інтересї, просимо безпроволочно подати нам спис худоби о високій і о низькій вартости господарській. Замовляти сейчас через нас каїніт та томасину, зголошувати ся на курс правної поради до Сокаля та вносити просьби о субвенції на садівництво, огородництво, пасїчництво і хлївні. Канцелярія Філії „Сільського Господаря“ в Сокали.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.